

GORICA

(Zjutranje izdanje.)

Izhaja vsa torka in sobota ob 11. uri predpoldne za mesto ter ob 3. uri pop. za deželo. Ako pade na ta dneva praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemati ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 8 K, polletno 4 K in četrtletno 2 K. Prodaja se v Gorici v tobakarni Schwarz v Solških ulicah, Jellersitz v Nunskih ulicah in Leban na Verdijevev tekalšču po 8 vin.

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v »Narodni tiskarni«, ulica Vetturini h. st. 9.

Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnine pa na upravnništvo »Gorice«. Oglasi se računijo po petih vrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 12 vin., 2-krat po 10 vin., 3-krat po 8 vin. Ako se večkrat tiskajo, računijo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Josip Marušič.

Tiska »Narodna tiskarna« (odgov. J. Marušič).

Naše železnice v deželnem zboru.

Naravno in razumljivo je, da so železnice za razvoj prometa in blagostanja v vsaki deželi največjega pomena; a ravno radi tega si prizadevajo vse stranke izkoriščati to vprašanje v svoje postranske namene, česar ni s splošnega stališča nikakor odobravati.

Kakor drugod, tako se je pokazala ta obžalovanja vredna prikazen tudi v našem deželnem zboru, v katerem so hotele posamezne stranke prehiteti druga drugo ter izkoriščati to važno vprašanje v svoje namene.

V prvi vrsti se je oglašila italijanska stranka s predlogom o proučenju in izdelovanju načrtov za železnico Gorica-Červinjan, ki je sama zase brez vsakega gospodarskega in splošnega pomena in teži le za ciljem tesnega narodno-političnega obzorja, podkrepiti italijanski življenj v Gorici z zvezo Furlanije s stolnim mestom naše dežele.

Za to stranko je prišel zastopnik slovenskih trgov dr. Tuma na vrsto ter predložil naročene resolucije, ki so podobne druga drugi kakor jajce jajcu, krajevnih občin Bovec, Kobarid, Sv. Lucija, Tolmin, Livek, Kred, Breginj, Log in Čezsoča, ki se glase:

„Starešinstvo poudarja nujno potrebo zgradbe lokalne železnice od mosta Idrije na Kranjskem do Sv. Lucije in od tod preko Kobarida do italijanske meje in do Bovca oziroma do Loga, ter pooblašča župana, da to resolucijo sporoči deželnemu poslancu dr. Henriku Tuma kot zastopniku slovenskih trgov.“

Tudi županstvo in cestni odbor v Cerknem, kakor tudi županstva v Šebreljah, na Št. Viški gori, Ponikvah in pri Sv. Luciji so uročila samostojno in dobro podprto prošnjo na deželni zbor z dne 17. septembra 1904 za zgradbo železniške proge Idrija-Želin-Sv. Lucija.

Isto tako je poslalo deželnemu zboru „Katoliško politično društvo v Bovcu“ resolucijo za gradnjo železnice od Sv. Lucije do Loga pod Predelom, ki je bila soglasno sprejeta na društvenem občnem zboru dne 4. oktobra l. 1903.

Posebej so uročila še županstva v

Kobaridu, Kredu, Sedlu, Breginju, Livku, Drežnici, Trnovem in Idrijskem prošnjo na deželni zbor za gradnjo železnice z normalnim tirom od Sv. Lucije preko Kobarida v Čedad.

Pridružil se jim je končno tudi zastopstvo mesta Idrije, ki je tudi prosilo za zvezo Sv. Lucija-Idrija; le vipavska dolina in njena zastopstva so molčala. Od tod ni bilo nobene prošnje za podaljšanje vipavske železnice, dasi se je mnogo govorilo in pisalo o tem predmetu.

Poslanec dr. Tuma je stavil, opirajoč se na naročene resolucije prej navedenih županij, sledečo resolucijo v seji dne 6. oktobra 1904:

„1. Nalaga se deželnemu odboru, da si izposljuje pri visoki vladi koncesijo za predhodno proučevanje za zgradbo krajevnih železnice z normalnim tirom od postaje Sv. Lucija bohinjske železnice do mesta Idrije na Kranjskem in od iste postaje mimo Tolmina in Kobarida do italijanske meje ter od Kobarida do Loga pred Predelom, da napravi glavni načrt in proračun z vso potrebno nojnostjo.

2. Odkazuje se deželnemu odboru v pokritje stroškov 20.000 K ter pooblašča deželni odbor, da potrebne zneske zalaga iz blagajničnih preostankov deželnega zaloga oziroma da dotično svoto zajme pod najugodnejšimi pogoji pri kakem kreditnem zavodu.“

V formalnem oziru je predlagal, naj se odstopi ta predlog finančnemu odseku; toda proti temu zadnjemu predlogu se je uprl poslanec Berbuč, češ, da železniška zadeva je za deželo prevažna, da bi se morala razpravljati le iz finančnega stališča, marveč je potrebno, da se izbere poseben železniški odsek, kojemu bo naloga, vse zadevne predloge pretresovati iz stvarnega stališča. Berbučev predlog je bil sprejet in v železniški odsek so bili voljeni Holzer, dr. Marani, dr. Venuti, dr. Tuma in prof. Berbuč.

Razprave v tem odseku so bile menda zelo živahne. O njih se je po mestu mnogo govorilo in mnogo pisalo, ne vemo pa, koliko je na teh govoricah resnice. Bodisi pa temu tako ali tako, izvestno je, da je končno železniški odsek sprejel resolucijo, o kateri je po-

ročal zbornici prof. Berbuč v imenu odseka in se tako-le glasi:

„Železniški odsek je mnenja, da bi se zadostilo ne le gori navedenim, marveč v obče vsem tozadevnim željam in potrebam naše ožje domovine, ako bi se podaljšala vrhniška železnica preko Godoviča do Ajdovščine in iz Gorice do Červinjana in ako bi se zgradila železniška veja od prejšnje črte skozi Idrijo do Sv. Lucije in od tod preko Kobarida in Bovca do Loga ali celo do Trbiža. Prva črta bi bila velikega prometnega pomena, ker bi vezala neposredno Ljubljano z Mestre po najkrajši, najugodnejši in najzavetnejši progii in bi bila velike važnosti posebno za goriško mesto; a obe črti skupaj bi bili največjega pomena iz strateškega ozira. Ta progra obsega vse želje našega prebivalstva z ozirom na železniške zveze; a železniški odsek si ne prikriva resnice, da visoka vlada ne bode izvršila v kratkem času tega programa, pričakuje pa, da ga bode izvrševala polagoma tako, da bode gradila posamezne lahke in ceneje proge v kratkem času.

V tem oziru bi prišla v poštev v prvi vrsti proga Sv. Lucija-Kobarid, ki bi ne delala v tehničnem oziru nobenih težkoč, a bi skrajšala in olajšala promet ne le za tolminski okraj do Kobarida, temuč tudi za vso gorenjo soško dolino. S tem bi oživila vsa soška dolina, ker bi hodilo veliko število tujcev, letoviščarjev in turistov občudovati naravne lepote in dobrote naših gor.

Tudi železniška proga Sv. Lucija-Želin-Idrija nima posebnih tehniških ovir in bi bila za našo domovino velike važnosti. Ne oziraje se na mesto Idrijo in njene rudnike je v tem oziru posebej še upoštevati cerkljanski okraj z dotičnim prebivalstvom, broječim približno 15.000 duš, obširne gozdove, ki so v boljšem stanju, kakor v vsakem drugem okraju naše dežele, ki hranijo še bogate zaklade

stavbenega lesa in drviza kurjavo, rudne žile, ki se od časa do časa prikazujejo, kakor premog, baker, mramor itd. in čakajo priležnega občila, da jih večča roka razkrije in plodonosno izkoristi. Prezreti se ne smejo tudi znamenite vodne sile, ki gonijo uže sedaj tam precejšnje število pil, in so sposobna za uporabo v veliko večja obrtna podjetja, kakor tudi tamošnje razvijajoče se kmetijstvo, živinoreja in sadjereja, posebno pa še mlekarstvo.

Uvažuj vse to predlaga železniški odsek:

Deželnemu odboru se nalaga, da izvede do prihodnjega zasedanja predštudije za gradnjo lokalne železniške črte Sv. Lucija-Kobarid in črte od Sv. Lucije proti Idriji do kranjske meje s potrebnimi tehničnimi močmi. V ta namen se mu da na razpolago svota do najvišjega zneska 5000 K iz poglavja: razne podpore.“

Kakor je iz tega poročila razvidno, ima goriška dežela glede prihodnjih železnice svoj program, ki je v tem predlogu železniškega odseka natanko načrtan. Naloga naših kranjskih sosedov bi bila, da si ogledajo in na vso moč podpirajo izvršitev navedenih projektov. Sedaj bi se morali brigati za to, da se dopolni izdelovanje načrta od goriške meje do Idrije, a v obče bi morali napeti vse žile, da bi se realiziral naš program, ker bi imela Kranjska, osobito ljubljansko mesto največje koristi od njega. Po tem programu bi postala Ljubljana središče ne le za naše južne pokrajine, marveč tudi za ves promet med Italijo in orijentom.

S tem bi se preprečili tudi vsi drugi projekti, ki bi služili le vojaškim ali pa politično strankarskim namenom, a bi ne imeli, enkrat dovršeni, skoro najmanjšega prometnega pomena, vsekako pa bi potem zavirali izvršitev prej označenega programa, ki je brez dvoma v vsakem oziru velike važnosti.

PODLISTEK

V znamenju miru.

Povest. Spisal Janko Bratina.
(Dalje.)

Isti dan je bilo, ko smo videli gospoda Antona, stopajočega gori po hribu. Nele Luknjičar, tudi jeden oskrbnikovih ljudij je to opazil in hitro je šel poročat novico svojemu gospodu.

— Sam vrag, pihal je ta, še tega je bilo treba... Pa kje si ga videl? Morda se ti je le zdelo.

— Da, videl sem dobro. Tista črna flajda mu je frfetala v vetru, to sem videl, in take obleke drugi človek ne nosi. Jaz mislim, da je takov le patron, kot je bil oni...

Hlapec je umolknil, gospod Berger, tako se je imenoval oskrbnik, je nagubančil čelo in oči so mu sijale divje izpod kosmatih obrvij.

— Po večerji se zberite vsi tu-le na dvorišču, dejal je potem ter odšel v svoje stanovanje.

Hlapci so ostali na dvoru, šalili se in pretvarjali.

Dekla je prišla zajemat vode in vreteno je škripalo tako nerodno in rezko, da je odmevalo po dvorišču.

— Ti Urša, vreteno je tako suho kot ti, dejal je jeden hlapec, drugi so se zasmeli in gledali na

deklo, ki se res ni mogla ponašati s posebno debelostjo.

— Molči, molči, ti grebljica nerodna, sebe glej, saj nisi nič boljši. Zasmejala se je in pokazala dve vrsti belih zob.

— Prav ti bodi, pusti dekle, da te ne objedó. Hlapci so se smejali in krohotali po dvorišču, gori v svoji kamrici pa je sedel oskrbnik Berger in mislil težke misli.

— Sam hudič, dejal je, komaj sem se enega rešil, že je drugi tu. Jaz ne vem, kje se jemlje ta črna nesnaga, da je ne zmanjka. Sedaj sem si ravno malo opomogel, nikdo me ne nadleguje, sam svoj gospod sem — a tu ga vrag prinese tega črnca. Pa bo spet svojo godel, spet ropotal proti meni in me tožil pri škofu. — In škof in grof se razumeta. — Že zadnjič mi je šla trda. Ljudi se ne bojim, čreda je, a če pride tak le vmes in jih začne podpirati proti meni, hm, tedaj smo končani... Proketo, pa dam se ne, ne, le naj pride, jaz mu pokažem, kedo je Berger, jaz...

Stopil je po sobi gori in doli, potem šel ven in tam na koncu mostovža poklical sestro.

— Mina!

Vrata so se odprla, dekle krepkega, skoro vzrasčenega telesa je stopilo ven.

— Kaj hočeš?

— Pojdi in ukaži deklam, naj dado hlapcem piti. Pijó naj, da bodo veseli.

In odšel je zopet.

— Kaj neki ima nocoj, mislilo je dekle in šlo doli v kuhinjo.

Mina je bila sestra oskrbnikova, po telesu in duhu prava hči narave. Krepka in močna, nekoliko nežnejša kot brat, a tudi v njej je kipela ista kri, ki ni čutila za te ljudi, ampak je valovala proti njim.

Spodaj na dvorišču je kmalu začelo veselo petje in vriskanje.

— Hej fantje, le pijmo ga, oskrbnik ima nekaj na srcu, zato vam ga privoščí. Juhej!

In kolovratil je po dvorišču, drug za njim.

Oba hlapca sta se potem prišla za rame in začela prepevati od vinske trte in svatbe v Kani-galilejski.

Hrušč je postajal vedno močnejši, brantač za brantačem je prišel na dan in divja kri teh ljudij se je bolj razgrela. Jeden je privlekel deklo za pas tja k stari kameniti mizi in jo silil z vinom, drugi je prižigal suho bakljo, kajti mrak je že postal trden in gost, in svit, ki je odseval iz kuhinje na dvorišče, ni več zadostoval.

Oskrbnik je z okna opazoval svoje ljudi, in ko je videl, da so že dovolj dobre volje, je stopil doli med nje.

(Dalje prih.)

Dopisi.

Iz Brd. — Po dogovoru brislih županov se je sklical na dan 12. t. m. v sredini Brd, namreč v Šmartnem, shod brislih županov. K shodu povabljeni so bili župani in starešine iz vseh Brd, a povabljen je bil k njemu tudi deželni poslanec Jakončič. Vsi povabljeni so se shoda tudi v resnici udeležili. Shod je otvoril kojsčanski župan g. Obljubeč, katerega so vsi zbrani župani in starešine izvolili tudi predsednikom shoda. Prvi je govoril deželni poslanec g. Jakončič, ki je v kratkih besedah pojasnil, kako in kaj so storili slovenski poslanci glede novega obč. reda. Potem se je prebrala protestna resolucija glede novega obč. reda, ki je bila jednoglasno sprejeta in katero so podpisali vsi navzoči župani in podžupani. Za tem prečital je predsednik že staro prošnjo glede potrebnih cest in vodnjakov v Brdih. Pri ti priliki se je tudi omenjalo, da so bile nekatere prošnje glede cest in vodnjakov na dotičnih mestih ugodno rešene ter da so bile dovoljene v tem pogledu tudi že denarne podpore, s katerimi se taka dela tudi že izvršujejo. Vendar je sklenil shod naprositi kojsčansko županstvo, naj skrbi in dela na to, da bi vlada poslala svoje organe v Brda, ki bi se sami prepirali o veliki potrebi še drugih takih prepotrebnih del.

Spravila se je na dan tudi briska sodnija. Omenjalo se je, da je bila sodnija že Brdom obljubljena, a da je vprašanje radi nesporazumljenja zopet zaspalo. Povdarjalo se je, naj se med seboj zjedini, kajti ako dobimo sodnijo, dobimo potem gotovo tudi zdravnika in lekarno, in pa, kar bi bilo še posebne važnosti dobili bi potem tudi svoj cestni odbor. Tudi v tem pogledu bili so vsi na shodu zbrani jedini in naprosilo se je zopet kojsčansko županstvo, da bi tudi to zadevo vzelo v svoje roke ter jo tudi srečno izpeljalo. Sklenilo se je tudi delati na to, da se za Brda ustanovi mesto zdravnika. K dotičnim stroškom naj bi pa prispevala vsa briska županstva in podlaga za prispevke naj bi bilo število duš v posameznih županstvih, objednem pa naj bi dovolila tudi vlada in deželni odbor v ta namen kako podporo.

Do razprave bi prišlo še marsikaj, a zaradi slabega vremena in slabih poti, po katerih so se morali vračati udeleženci shoda domov, se je shod zgodaj zaključil z nado, da se vresniči četudi ne vse, kar je bilo sklenjenega, pa vsaj nekaj. —

Dobro bi na vsak način bilo, da bi se v Brdih sklicevali večkrat shodi, pa ne protestni, ampak posvetovalni, posebno sedaj, ko je vladi do tega, da se obmejne ceste kolikor mogoče zboljšajo in preurede ali pa celo nove napravijo.

Prepozni.

Iz zahodnih Brd. — Veselica „Bralnega in pevskega društva v Kožbani“ dne 19. t. m. vspela je v vsakem oziru prav dobro. Prav primeren je bil govor predsednika društva, v katerem je razložil navzočim, kako važna so taka društva za naš narod ter za njegov narodni in gospodarski razvoj. — Res, potrebno je, da se tudi naše ljudstvo začne posebno v teh krajih ob naši narodni meji v narodnem oziru živahneje gibati, da ne bode „Lega Nazionale“ še nadalje raztezala svojih perotnic ob strani.

Prizor „Dekletce in kosce“ je segel navzočim do srca. Posebno ginjaivo je bilo poslušati deklece, ki je pobiralo pokošene cvetlice ter nagovorilo kosca z besedami: „Povej mi, zakaj si cvetlicam srdit! Povej mi, zakaj si jih prišel moriti!“ itd. Pa tudi kosce je svojo nalogo prav dobro izvršil. — Pri igri „Eno uro doktor“ pokazali so diletantje svojo spretnost. Vsak je bil kos svoji nalogi. Posebno mnogo smeja pa sta med občinstvom povzročila s svojim nastopom Škrjanec in Ančka. — Tudi petje je bilo prav lepo in ubrano. Posebno se je odlikovala pesem „Naše gore“, katero so res lepo peli. Le pri fortissimo je bil

alt in sopran prešibek. — Neizrečeno so ugajale tudi točke, katere je izvajal oddelek vojaške godbe iz Gorice. Vojaki so igrali izborno.

Kakor rečeno, se je vsa veselica bralnega in pevskega društva v Kožbani nepričakovano dobro sponesla. Mlademu društvu pa kličeno: Le tako naprej! Naše ljudstvo pride sčasoma do spoznanja, da so take veselice vse kaj boljšega in dostojnejšega, nego so ti preklicani javni plesi, na katerih pride navadno do grdih pretepotov ter so sploh izvir velikega pohujšanja.

Podbrdo.

Bliza se železna cesta,
Nje se ljub'ca veselim;
Iz »Podbrda« v druga mesta,
Kakor ptiček poletim. —

Prvega marca, kakor se sliši, pripiha s Kranjskega skozi predor prvič „lukamatija“. Da se pri tem stari prelaz čez Bačo nekoliko jezi, ker potem ne bo imel toliko prometa, za to se mi ravno toliko zmenimo kakor za lanski sneg. Novic ni posebnih. Delo se bliža koncu, le nekaj Hrvatov in Macedoncev še vedno zmrzava v grapi pri urejevanju Bače. Kmalu, kmalu bo vse naprej! Napredovali pa smo vendar le. Društva poganjajo ko gobe. — Osnovala ali snuje se hranilnica — posojilnice pa menda ne bo treba — ker, kakor se sliši, so baje že vsi dovolj bogati ter lahko z mirno vestjo pričakujejo zlate bodočnosti! Ni čuda torej, da se tu in tam slišijo krilate besede o neizmernih tisočakah. — Za zabavo bode bralno, pevsko, diletantsko društvo, a dobri prijatelji zdravice pijejo pri „šampanjcu“. Sicer pa tudi drugače ni mogoče, ker slavni komunski vodnjak, ki je popolnoma sposoben delati neizmerno čast kakemu starinarstvu muzeju tam nekje v daljni deželi naprednih Calukafrov, je svojo dolžnost odpovedal — ne toži, oziroma popravi pa ga nihče. Razsvetljava našega mesta pa je popolnoma zadovoljiva; tembolj ker si v jasnih zimskih nočeh petrolej in luna delata hvalevredno konkurenco. — Še nekaj! Pred kratkim smo dobili tudi baje težko pričakovanega moža pravice in nočnega miru. Čez dan fangira kot pismonoša, dostavi tu in tam tudi odloke krajnega šolskega sveta starišem baje nepoboljšljivih šolskih otrok; če se pa občinskim velmožem potrebno zdi, ga — kakor se sliši — kar kratkomalo s potrebnim naukom pošljejo tudi k „oberlererju“. O tem o priložnosti več! Kot mož pravice se seveda pismonoša zvečer dostojno prelevi. Ob strani mu britka sabljica bringlja, na glavi čepica čepi — vse se sveti. — To vam je korenjak! Zaradi tega ga vse občuduje. Sicer pa se v našo, še pred kratkim živahno vasico, zopet vrača mir. Dal Bog, da bi se skoraj popolnoma povrnil. Upanje je, ker se v predoru delo po malem končuje in barabe odstranjujejo.

Mestni postopač.

Politični pregled.

Proračunski odsek.

V petek se je pričela v proračunskem odseku podrobna razprava o državnem proračunu za leto 1905. Prvi je poročal poslanec Robič o tobaku. Iz tega poročila je razvidno, da znaša potreščina tega poglavja 86,743.000 kron, in sicer upravni troški 3,917.000, nabava tobaka unanega 31,200.000 kron, domačega 17,353.000, tovarniški troški, vožnja, zavarovanje delavcev 30,692.000. Pokritje znaša 222,309.000 kron, torej za 2,446.800 kron več, nego v minoletem letu. Prebitek ali dohodek države znaša po proračunu 138,766.000 kron, od lani več 3,238.800 kron. —

Imunitetni odsek.

Kakor je znano, je poslanec grof Sternberg pred dnevi z roko, ne s palico, udaril po glavi ces. svetnika Penižka, poročevalca „Narodnih Listov“. Penižek je vložil tožbo in sodišče v Jožefovem, 8. okraj na Dunaju, zahteva od zbornice, da se naj Sternberg izroči. Grof Sternberg je pismeno prosil imunitetni odsek, naj ga zaslisi. To prošnjo sta v četrtek v odseku zagovarjala Voelkl in dr. Pattai. Večina odseka pa je sklenila, da se Sternberg ne zaslisi, to naj stori sodnik.

Za referenta je bil izvoljen češki radikalec Choc. Ta utegne predlagati, da se grof Sternberg ne izroči sodišču, ker je zadeva povsem politična. A čujejo se glasovi, da bode večina sklenila, naj se grof Sternberg izroči sodišču.

Državno sodišče.

V četrtek je zbornica volila 12 članov v drž. sodišče. Izvoljeni so: Flor. Blaas, dr. Balasits, dr. Kokoschinegg, dr. Podlewski, dr. Popelka, dr. Porzer, dr. Reissig, dr. Skarda, dr. Jos. vit. Tonkli, dr. Wackernell, dr. Weitlof, dr. Ballinger.

Kriza na Ogrskem.

V petek bil je grof Andrassy zopet sprejet od cesarja. Takrat bil je pri cesarju le pol ure. Istega dne popoldne vrnil se je v Budimpešto. Kakor poročajo budimpeštanski listi, se je Andrassijeva akcija popolnoma izjalovila in konca ogrske ministerske krize ne bode baje še tako hitro. Govori se, da je bil Weckerle zopet poklican na Dunaj ter da dobi on nalog, da sestavi novo ministerstvo. Ako se pa tudi njemu to ne posreči, potem pride na vrsto pl. Szell.

Ločitev cerkve od države na Francozskem.

V petek se je, kakor javljajo iz Pariza, vršila seja komisije, ki je imela pretresati vladni zakonski načrt glede delive cerkve od države. Komisija je vsprejela, izvemši nekaj neznatnih izprememb, vse točke vladnega načrta.

Bülów — knez.

Iz Berolina poročajo, da so tam mošnji politični krogi mnenja, da bo nemški državni tajnik, kanceler grof Bülów, imenovan za kneza, kakor hitro odobri nemški državni zbor trgovinske pogodbe.

Ruske ptičbe proti Angliji.

Iz Londona poročajo, da se je svoječasno zdelo čudno, da so se obtožbe proti Angležom, češ, da so s svojim denarjem podpirali revolucionarno gibanje na Ruskem, povsodi na Ruskem razširjale pod uradnim protektorjem. Ruska vlada je sicer glede tega podala satisfakcijo. A v petograjskih dvornih krogih so baje popolnoma prepričani o resničnosti one obtožbe ter so zelo razkačeni proti Angliji.

Oboroženje Turčije.

Vsa poročila, prihajajoča z Balkana, soglašajo v tem, da se Turčija oborožuje v vsi naglici. Dva dobra tedna že hodijo po macedonskih večjih krajih komisije, ki nabirajo vojaške novice. Železnice dobile so ukaz, da morajo imeti vse svoje vozove pripravljene za vojaško porabo. Vse utrdbе ob bolgarski meji morajo se takoj spraviti v rabljiv stan. Vsako noč pripeljejo iz Carigrada v Solun mnogo streljiva. Za rezerviste je naročenih v Carigradu jeden milijon uniform.

Dogodki na Ruskem.

Iz Varšave poročajo, da so zarotniki ubili pet častnikov, med njimi tudi kneza Vasilikova, ker so preodločno nastopali proti izgredu. Sicer je nastopil skoro povsod zopet red in delati so začeli delavci redno. Tudi stavka železničarjev na progi Varšava-Dunaj je že končala in vlaki vozijo redno.

Tiskovna cenzura na Ruskem.

Te dni je pričela v Petrogradu svojo delo komisija za olajšanje tiska. V principu se je komisija izrekla za odpravo cenzure, čemur ni ugovarjal niti minister za notranje reči, ki je pa omenil, da naj bi se to ne zgodilo kar h kratu, ampak polagoma. Glede knjig se je komisija izrekla, da se naj cenzura odpravi pri vseh večjih izvirnih delih in prevodih, le pri knjigah, namenjenih mladini in pri prostemu ljudstvu se naj cenzura obdrži.

General Trepov odstopi?

Glasom nekega poročila, ki ga je iz Petrograda prejela „Schles. Zeitung“, je baje generalni guverner petrograjski, general Trepov, prosil za odpust od službe. Trepov da je baje že zapustil svoje stanovanje v zimski palači ter odposlal svojo rodbino v Moskvo.

Z Balkana.

Dne 16. t. m. je bil pri Kulkusu boj med neko bolgarsko vstasko četo in turškimi vojaki. Z vstasi so se borili proti Turkom tudi vaščani. Turki so skoraj popolnoma uničili vstasko četo in zažgali voz. V boju so izgubili turški vojaki 20 mož.

Rusko-japonska vojska.

„Daily Telegraph“ poroča: Nedavno so se ob ustju reke Tamen pojavile japonske čete, da odstranijo podmorske mine ob ustju. To je baje potrebno, predno prične japonska voja oblegati Vladivostok.

**

Brzjavka generala Kuropatkin od 22. t. m. poroča, da so z rekonosciranjem, ki so jih izvršili večji oddelki na levem krilu, konstatovali, da se nahaja sovražnik

južno in južnovzhodno od Ssinehečenga. En častnik in 7 mož je bilo ranjenih.

**

Ruska rekonoscirajska četa v okrožju Inhenčen je prisilila Japonce, da so poslali v ogenj 9 batalijonov in 12 topov. Takaj Japonci polagoma prodirajo. Naše sprednje straže se umikajo ob neprestanih bojih na svoje pozicije. Dne 22. t. m. sta bila ranjena dva častnika in 62 vojakov. Ko so včeraj naši dobrovoljci, 11 na število, preganjali Japonce, ki so pri vasi Fanšen položili podzemne mine, so bili pri neki vasi usprejeti s streljanjem. Dobrovoljci so vzeli seboj razno japonsko orožje in druge vojaške stvari ter se potem umaknili nazaj. En dobrovoljec je bil ranjen, eden pa mrtev. Na ostali fronti je mir, vrši se le navadna izmenjava streliv.

**

General Kuropatkin je brzojavil dne 25. t. m.: Danes zjutraj je sovražnik zasedel Cinhenčeng. Naše včerajšnje izgube so še neznane. V lazaret Sanlujin je bilo dovedenih 300 ranjencev. Odstotni postavek ubitih je zelo velik. En sovražni batalijon je prodiral danes zjutraj v smeri soteske Dapinlin. Danes zvečer so se sovražne predstraže južno zapadno Sanlunju pričele bližati soteski, ki smo jo mi zasedli.

**

Dne 26. t. m. zjutraj je v centru ruske armade pričel boj z oblegovalnimi topovi. Po dnevu se je streljanje nadaljevalo s poljskimi topovi.

**

General Steselj je dospel dne 26. t. m. v Moskvo ter je bil pristrčno sprejet. Na krovu parnika „Sv. Nikolaj“ je priredil general Steselj svojim tovarišem v slovo banket. Pri tej priliki je Steselj napil svojim tovarišem tako-le: „Gospodje! Z mnogimi izmed vas sem preživel šest let v Port Arturu in sem vas spoznal kot poštene in zveste sodelovalce. V teku trinajstih mesecev, odkar traja vojna, pa smo se še bolj približali drug drugemu. Spoznal sem v vas prave junake. Vsakdo izmed vas je služil na čast in slavo carja in domovine. Na zdravje!“ Zadolneli so navdušeni urá-klici, ki nikakor niso hoteli ponehati, ko se je tudi gospa Vera Stesljeva v iskrenih besedah poslovila od častnikov: „Danes preživimo zadnji dan skupaj,“ je rekla; „v Port Arturu sem bila vedno med vami, trpela sem z vami in se naučila v vas spoštovati prave junake. Smatrala sem vas za drage sorodnike. Ob slovesu vas prosim; da se vedno spominjate, kadar in kjerkoli nas zopet združi usoda, da vam je vedno odprta naša hiša, kjer boste vsekdar našli ljubezen in iskrenost kot prijatelji. Bog naj vam podeli vse dobro!“ Častniki so ji ginjeni odgovarjali: „Hvala, iskrena hvala naši golobici, naši matki Veri Aleksejevni.“

**

Streljanje ob reki Šaho nadaljuje. V sredo in četrtek so se vršili spopadi med patroljami. Ob 1. uri zjutraj so Rusi z baterijo težkih topov, ki se nahaja zapadno ob Litajentuna, obstreljevali, okoličeno Lakatu.

**

Ruski poslanik Cassini je prejel določna poročila od najvišjih uradnih oblastnj v Petrogradu, da se bo vojna z vsemi silami nadaljevala. Iz ozira na poslana ojačenja se stavljajo velike nade v operacije, ki jih prične Kuropatkin spomladi. Cassini pripisuje nove mirovne govorce željam Japoncev, da bi s tem vplivali v prilog novemu posojilu. —

**

Brzjavka Kuropatkin od četrтка se glasi. Število izgub v bojih od dne 22. t. m. še ni znano, vendar ne bo veliko. Dne 22. t. m. se je konstatovalo, da se zapadno od železniške črte nahaja oddelek japonskega konjenišva. Kakor se govori, pluje proti Vladivostoku 20 japonskih torpedovk in ena večja vojna ladija.

**

„Agence Havas“ javlja, da je k otoku Formosa priplulo 20 japonskih torpedovk, ki spadajo k eskadri admirala Kamimure. To brodovje pluje na jug nasproti admiralu Roždestvenskemu.

**

„Reuterjev biro“ poroča iz glavnega stana generala Kurokija preko Fuzana: Zadnji teden je bil po bitki ob Reki Šaho eden najmirnejših. Na fronti obeh armad je streljanje topništva popolnoma ponehalo. Dne 25. t. m. pa je na levem japonskem krilu pričelo zopet streljanje v smeri proti reki Hunho.

**

Pet vojnih ladij tretje baltiške eskadre je dne 5. t. m. ob 9. uri predpoludne plulo mimo Dovereja.

**

V četrtek zvečer so Japonci napadli hrib Beresnev, toda bili so odbiti. Dne 24. t. m. so ponovili napad na vsej fronti, so s silno premočjo napadli oddelek, ki se nahaja pri Cinhenčengu ter so prisilili Ruse, da so zapustili svoje oporišče, hrib Beresnev. Boj je bil na obeh straneh ljut, izid pa ni še znan.

"Daily Telegraph" poroča iz Semetana: V noči od 22. t. m. se je 200 kozakov približalo železniški postaji Leih-savo. Iz nekega hunguškega šotorišča, ki se je nahajalo v bližini, je 1200 Hunguzov napadlo Ruse; Hunguzi so bili z velikimi izgubami odbiti. Kozaki, ki so imeli le dva ranjenca, so se po noči zopet umakili preko reke Liaho.

General Saharov je v petek brzojavil generalnemu štabu. Povodom napada na grič Beresnev so Japonci naskakovali preko mrtvih trupel svojih drugov. Eksploziralo je več podzemskih min. Zgube sovražnika so bile znatne. Naše niso še določene.

General Steselj je izjavil, da ni na svojem potovanju vsprejel nobenega častniškega poročevalca in da ne bo pred svojo avdijenco pri carju ničesar govoril.

"Hamburger Nachrichten" posnemajo po japonskem listu "Nippon" sledečo vest: "Port Artur je sam po sebi kot luka za Japonsko popolnoma brez vrednosti. Vendar pa, da bi ne mogel služiti drugim velevladstvom kot luka, svetuje list, naj se vhod v luko popolnoma zadela in luka uniči". Očividno je, da se Japonci vendar ne čutijo tako močne, da bi mogli Port Artur obdržati v svojih rokah.

V Mandžuriji divja hud boj. Tako se poroča od japonske kakor tudi ruske strani. Japonci so pričeli ofenzivo. Dno 26. t. m. je brzojavil Kuropatkin carju, da je dobil sporočilo, da so začeli Japonci obstreljavati s topovi kraje Gatulin in Wanfulin. Isti dan brzojavil je Kuropatkin: Sovražnik nadaljuje napade na naše vojne čete blizu Tsinkendenga in jih skuša obkoliti na obeh straneh. Tudi pri Kantulinu se pomikajo Japonci naprej in skušajo obkoliti naše levo krilo, a odbiti so bili vsi njih napadi pri Tangonu in pri prelazu Beydalingo. Polkovnik Gorsky bil je nevarno ranjen na glavi. Sibirski kozaki pod poveljstvom Baumgartna postavili so se z vso silo v bran. Odbit je bil napad Japoncev na Baniaputso. Naši lovci so na raznih krajih zapodili v beg sovražne predstraže. Sneži pa grozovito.

Domače in razne novice.

Namestnik v Gorici. — V petek bil je v Gorici c. kr. namestnik knez Hohenlohe, ki se je udeležil seje dež. šolskega sveta. Ob ti priliki obiskal je tudi deželnega glavarja vit. dr. Pajerja, njegovega namestnika, dr. Gregorčiča in še nekaj drugih dostojanstvenikov.

Pomanjkanje vode v Gorici. — V Gorici, ki je obdana od raznih studencev in rek in kjer ne manjka vode, ako bi se jo hotelo poiskati le nekaj metrov globoko pod zemljo, v Gorici pravimo, vozili so včeraj in predvčeranjem vodo na vozech, s katerimi škropijo ulice, ter jo delili med prebivalce prav tako, kakor kje na Krasu ali pa v Istri, kjer nimajo rek ne studencev in morajo po ure in ure daleč po vodo, ko se jim je vsled dolgotrajne suše kapnica v vodnjakih posušila. Vodovod kronberški nahaja se namreč v takem stanu in je tako zanemarjen, da je zadnje dni skoro popolnoma odpovedal in da ga morajo šele sedaj naši mestni očetje popravljati, ko jih je k temu sam prisilil, mesto da bi to že kdaj storili ko se jih je v tem pogledu od vseh strani svarilo in opominjalo.

Hic Rhodus, hic salta. Ti Pinavčič in ti Cesciutti in tuti quanti, ki ne znate drugega nego uganjati svoje laške neumne burke, kakor je bila jedna taka tudi ona, ko ste se v zadnji seji zgražali nad tramvajskim sprevodnikom, ker je govoril s Slovenci, katere je prevažal na svojem tramvaju v mesto, slovensko, a nimate za najvitalnejše potrebe meščanstva ne srca in tudi ne razuma.

Gradnja bohinske železnice. — Uradni list "Osservatore triestino" priobčuje ta-le edikt c. kr. okrajnega glavarstva v Gorici: V smislu § 14. razlastilnega zakona za železnice od dne 18. februarja 1878, drž. zak. št. 30 se javno naznanja, da so v namen političnega obhoda in razlastilne razprave glede odobrenih podrobnih načrtov radi: a) preskrbe postaje v Gorici z vodo, b) vodila

za preosnovitev električne sile od postaje v Gorici do sesalnega rova na Soči, c) preskrbe postaje v Kanalu z vodo, d) varijante od km 683 do km 696 in e) prememba v fragmentih želez. proge pri km 652⁴⁴, 66²⁶, 67³⁰, 72⁷⁸ in 73³⁴ delne proge Podbrdo—Gorica—Št. Peter gradeče se bohinske železnice nastopni pripomočki in sicer: 1. načrt za zemljiški odkup, 2. izkaz zahtevanih zemljišč in pravic, 3. izkaz imen in bivališč onih, katerih zemljišča ali pravice se razlaste, razpoloženi v občinskih uradih v Solkanu, Anhovem, Kanalu, Avčah in Ajbi od 23. februarja do vštelega 8. marca t. l. za vpogled vsakomur v navadnih uradnih urah. Vsaki udeleženec more prigrasiti ustmeno ali pismeno v tukajšnjem uradu ugovore proti zahtevani razlastitvi v gori navedeni razpoložni dobi.

Drzna tatvina. — V nedeljo zvečer med 8. in 11. uro, ko se je po navadi Karol Roudeaux ki se bil svoj čas strežaj grofa Henrika Chamborda nahajal zunaj v kavarni ali pa v gostilni, prežagali so neznani lopovi vrata njegovega samskega v prtiličju hiše št. 6 v ulici Codelli nahajajočega se stanovanja. Ko se je Roudeaux vrnil okolu 11. ure domov, našel je v svojem stanovanju vse narobe in premetano ter omare odprte. Kmalu se je prepričal, da so mu tatovi odnesli jedno močno zlato verigo, 4 gumbce za napestnice z briljanti in rubini, jedno srebrno žlico in 4 skoro popolnoma nove obleke, kar je bilo vredno nad tisoč kron. Tatov še niso prijeli. Na vsak način pa so to morali biti ljudje, katerim so znane navade okradenega.

Pomiloščenje. — Med 84 kaznjencev, katere je naš cesar pomiloštil dne 24. t. m., jih je 5 iz kaznilnice v Kopru in 1 iz kaznilnice v Gradišču.

Ukradena krava. — V petek je nekdo ukradel kravo krčmarici Antoniji Milost iz Grgarja, jo prignal v Solkan in jo tam prodal mesarici Tereziji Žbuelc za 140 kron. Dobil je pa na račun le 70 kron. Kravi prišli so pa na sled predno je bila ubita in se nahaja ista sedaj doma pri pravi gospodinjici. Tatu pa še nimajo. Sum leti na nekega Sk. J. iz Levpe.

Mesto jetniškega čuvaja je razpisano na c. kr. okrožnem sodišču v Gorici. Plača 800 K, doklada 200 K in službena montura. Prošnje je uložiti do dne 25. marca predsedništvu okrožnega sodišča v Gorici.

Vabilo k veselici, katero priredi deklška Marijina družba v Podgori v nedeljo dne 5. marca ob 3. uri popoldne v stari šoli poleg cerkve. Vspored: 1. H. Sattner: "Otrok sem tvoj", pesem; 2. Krilan: "Stari hajduk", deklamacija; 3. Vilhar: "Bledi mesec", pesem; 4. Podgoričan: "Naša dekleta", slika; 5. Vodopivec: "Moda prisma", pesem; 6. Molitev dekleta v Mariji; 7. "Divja rožica", pesem; 8. Igra: "Dve sestri"; 9. Leban: "Kislica sladka", pesem; 10. Šaljivo srečkanje. — Vstopnina 20 v, srečka 20 v, sedež I. vrsta 30 v, II. vsta 20 v. — K obilni udeležbi uljudno vabi

vodstvo.

Goriška slovenska mladina zaključila pod pokroviteljstvom blagorodnega gospoda Franja Ferfile, ravnatelja plinarne v Gorici, v soboto dne 4. marca 1905. v prostorih "Trgovskega Doma" svoje plesne vaje z velikim plesom s kotiljoni. Pleše se prvič v Gorici prekrasni češki salonski ples "Beseda". Vstopnina za osebo 2 K. Obitelj 5 K. Začetek ob 8. uri in pol zvečer. Vstop dovoljen le vabljenim. Plesovodja gosp. Molek. Sodeluje vojaška godba.

Vabila za ta ples so že razposlana. Ker se je vsled velikega števila onih, koje se ima vabiti, morda koga prezrlo, se prosi, da to blagohotno oproste, in da se obrnejo radi vabil na trdko Hedžet & Koritnik, kjer se dobe tudi vse druge plesa se tikajoče informacije.

Odbor si pa prizadeva napraviti ples "goriške slovenske mladine" enim najkrasnejšim letošnje pustne sezone.

Pričakuje, da se p. n. vabljene polnoštevilno odzovejo, in v tej nadi: Na veselo svidenje v "Trgovskem Domu".

O d b o r.

Podčastniški ples. — Ples podčastnikov tukajšnjega pešpolka št. 47, ki je imel biti v dvorani "Trgovskega Doma" dne 1. marca t. l., je preložen na dan 6. marca. Danes po noči pride namreč v Gorico korni poveljnik fzm. Succovaty na inšpekcijo.

Sneg. — Sneg in zopet sneg na vseh koncih in krajih. Po naših gorah pada ta beli gost sedaj tako, kakor da bi se nahajali v sredi zime. Z Oltice se nam poroča da niso imeli tam že 20 let toliko snega kakor ga imajo letos.

Protest proti novemu občinskemu redu je sklenilo tudi starešinstvo občine Bate, in se je isti že odposlal Visoki vladi.

Svarilo. — C. kr. ministerstvo za notranje stvari se je uverilo, da se je pojavila v Lüttichu v Belgiji velika množina avstrijskih državljanov, ki so brez sredstev in ki izkušajo dobiti delo pri prihodnji otvoritvi svetovne razstave. Ker je v Lüttichu velika množina delavskih moči, ki napram tajim delavcem, ki ne razumejo francoskega jezika, vse delo prevzamejo. Zato pridejo naši državljani v zelo slabo gnotno stanje, in sedaj šele izprevidijo, kako grozno so se motili. Svari se vsakega ki hoče potovati v Belgijo in si iskati pri tej razstavi dela, da svojo namero opusti.

Nemška cesarska dvojica v Opatiji. — Po Opatiji so razširjene vesti, da pride tja nemška cesarica 23. marca ter ostane ondi delj časa, dne 29. marca jo pa obišče nemški cesar. Druge vesti pa zopet trdijo, da nemškega cesarja ob tem času ne bo v Opatijo, ker bo takrat na potovanju po Sredozemskem morju okolu Gibraltarja. Pozneje morda pride v Opatijo.

Obsodba radi ponarejanja bankovcev. — V pravdi radi ponarejanja bankovcev je bil obtoženec Ernst Liebl obsojen na štiri leta težke ječe.

Zaprtil so v Trstu nekega Martina Skrebuta, ki je doma iz Zg. Košane pri Postojni. Skrebut je na sumu da je izvršil več tatvin po raznih cerkvah in pri zasebnikih.

Velika nemška pekarija v Trstu. — V Trstu napravi mariborski Nemec Karol Scherbanm v ulici Conti veliko pekarijo na par.

Proti premeščenju "Lloyda". — V soboto bila je na Dunaju deputacija nekaterih članov tržaške mestne delegacije in nekaterih članov tržaške trgovske zbornice, ki se je predstavila ministrskemu predsedniku ter ministru za trgovino, katerima je izročila spomenico, s katero se protestuje proti nameravanemu premeščenju "Lloyda" iz Trsta na Dunaj. Deputacija ni bila baje zadovoljna z odgovorom, katerega je dobila od ministrov.

Sprevodnik smrtno ponesrečen. — V petek se je sprevodniku, ki je spremljal osebni vlak iz Novega mesta proti Sraži, Janezu Galetu, ko je hodil od vagona do vagona, spodrsnilo in padel je tako nesrečno pod vlak, da so mu kolosa odnesla zadnji del glave ter je ostal takoj mrtev. Zapustil je ženo in štiri nedorasle otroke.

Tajni ukaz? — "Arbeit. Zeitg." prinaša kratko vest o nekem ukazu, ki ga pripravlja just. ministerstvo na drž. pravdnštva, ki daje tem navodila, kako postopati v prihodnje proti listom, ki bodo napadali vero in sploh katoliško cerkev.

Bogate petrolejne vire so našli v bližini Ludbrega na Hrvaškem.

Potrjen zakon. — "Wiener Zeitung" je priobčila zakon od 23. februarja glede dovolitve podpor za bečo trpeče prebivalstvo in glede refundacijske predloge.

Samomor vojaka. — V Malborghetu se je ustrelil pretekle dni vojak Viktor Pipan. Pripeljali so ga v trbiško bolnišnico, kjer je spravljen z Bogom umrl.

Slovenska zmaga na Štajerskem. Pri občinskih volitvah v Teharjih pri Celju so po trdem boju v tretjem in drugem razredu zmagali Slovenci. Nemci so prodrli le v prvem razredu. Dosedaj je bila ta občina v nemških rokah.

Italijanski železničarji obstruirajo. — Torej ne samo v parlamentih, marveč tudi na železnicah se da obstruirati in sicer jako uspešno. To so pokazali te dni italijanski železničarji, ki so jako nezadovoljni s svojim stanjem in ki neprenehoma pretijo s splošnim štrajkom. Splošni štrajk bi bil vendar prehud udarec za občinstvo, ki nima nobene krivde na njih slabem stanju, mislili so si ti-le te dni in pričeli so raje s tehnično obstrukcijo. Te dni odšel je vlak iz Pise mesto ob 12:40 šele ob 3:20 minut popoldne. Po obstoječih predpisih mora se vsakikrat, predno odide vlak, natančno prepričati, ako so v redu vse cevi, po katerih se pretaka gorka voda in ki donajajo v vozove potrebno gorkoto. To se je poprej navadno zgodilo v par minutah. Ali zdaj so te cevi z vso natančnostjo preiskovali, tako da so rabili samo za to tri ure. Tako so začeli povsod in pri vseh vlakih železničarji izvrševati natančno vse predpise, kar se poprej seveda ni zgodilo in ni bilo tudi tega treba, ker je v predpisih marsikaj takega, kar se je v praksi izkazalo popolnoma nepotrebno in se je dosedaj opuščalo, ne da bi se bili predpisi v tem pogledu

popravili. Potniki so zaradi tega hudo ogorčeni, ker morajo na raznih postajah čakati po več ur, mesto le par minut. Na ta način delajo železničarji vse močnejše sitnosti, sklicevaje se vedno na predpise. Tako se je hotel peljati v Rim poslanec Riccio, ki ima kot tak na železnici prosto vožnjo. Dotični sprevodnik zahteval je od poslanca izkaznico. Na takih izkaznicah je po navadi tudi podpis dotičnega, ki ima izkaznico, in železniška uprava, to je dotični uradnik, ima pravico zahtevati od imejtelja takih izkaznic lastnoročni podpis, da ga primerja z onim na izkaznici ter se tako prepriča, da li nima izkaznice v rokah kaka druga nepoklicana oseba. Tudi v našem slučaju zahteval je sprevodnik od poslanca Riccia lastnoročen podpis, in ko ga je primerjal z onim na izkaznici, začel je trditi, da podpis ne izvirata od jedne in iste roke. — Takih in enakih sitnostij napravljajo sedaj železničarji na italijanskih železnicah vse polno ter povzročajo z njimi večje in manjše zamude pri vlakih.

"Ubogi" voditelj delavski. — Znani socialnodemokratski voditelj Bebel je prodal svojo vilo v Küssnahu za 140.000 frankov. Bebel vedno vpije, da je premoženje tatvina, čudno, da svojega nemalega premoženja ne razdeli med druge.

Na ledu sredi morja je bilo pred nekaj dnevi, kakor poročaje ruski listi, veliko število ribičev v finskiem zalivu, v veliki nevarnosti. Prišli so pa tje vsled tega, ker se je velikanska plast ledu, na kateri je bilo kakih 200 ribičev in nekateri celo na konju, odtrgala od obrežnega ledu in jo je veter pognal sredi morja. Kmalu pa je zapihal nasprotni veter, ki je ledeno plav zopet pognal k obrežju, tako da so se ribiči rešili.

Pod snegom. — V Švici, in sicer v kraju Auzat Le Lugeat, podala se je te dni neka udova Serre na semen v bližnjo vas. Sneg padal je tako močno, da je reva obtičela pod njim. Ko so jo potem našli mrtvo, zapazili so, da so ji roparske ptice odjedle skoraj polovico trupla.

Simplonski predor. — Te dni so konečno prevrtili simplonski predor na veliko veselje vseh interesiranih krogov, ne da bi se zadnji čas pripetila kaka večja nesreča. A ta, ki nikdar ne počiva, bila je kaj tu, ko so šli v predor s prvim vlakom, na katerem je bilo več inženjerjev. Vrnil se je namreč iz predora že po kratkem času, ker niso mogli z njim naprej. Nezdruži plini in pa huda vročina so začeli na one, ki so bili na vlaku, tako hudo pritiskati, da so nekateri padli koj v nezavest. Dva inženjerja prenesti so morali koj v bolnišnico, kjer je jeden od njiju tudi v kratkem času umrl.

Veliki knez Sergij ni bil vedno tak despot, kakor zadnji čas, dokler ga ni zadelo maščevanje. Ko je prišel v Moskvo za vrhovnega gubernatorja, hotel je razmere proučiti osebno v vlogi modernega Haruna ali Rašida. Že večkrat je slišal, kako oderuško in sleparsko postopajo peki napram ravnamu ljudstvu. O tem se je hotel sam prepričati. Nekega dne je hodil revno oblečen muzik od pekarije do pekarije ter prosil za par kopejk kruha. Toda noben pek ni hotel rezati za tako majhen skupiček kruha, temuč so ga podili, naj nabereči skupaj toliko kopejk, da dobi cel hlebec. Končno se je neki pek razhudil ter "reveža" izročil pijanemu policaju, ki ga je hotel takoj vreči na tla, da ga zveže. Tedaj pa je "muzik" vrgel haljo s sebe in pred policajem je stal veliki knez Sergij. Za policaja in peke je imelo to seveda slabe posledice.

Mesto pod vodo. — Vsled močnega dežja je bilo te dni italijansko mesto Bari pod vodo. Dasi so delali vojak in gasilci neumorno, vendar je utonilo več ljudi. Mnogo hiš je spodkopanih tako, da se zrušijo.

Pet otrok umoril. — V Neunburgu je zažgal neki delavec postelje svojim petim otrokom, ki so zgoreli. Nato se je obesil.

Velikanski požar. — V Ameriki, v mestu Hotsprings, uničil je požar te dni 75 hiš, vsled česar je ostalo 10 tisoč ljudi brez strehe. Škoda znaša 2½ milijona dolarjev.

Bošnjak — japonski major. — Pred leti je vstopil v japonsko vojno mornarico Bošnjak Sunarič, doma iz Dolca pri Travniku. Te dni je pisal Sunarič svojim sorodnikom, ki žive v Sarajevu. Kakor je povzeli iz pisma, se je Sunarič udeležil na japonskem brodogradbenjanju Port Arturja. Ker se je v boju odlikoval, je bil po kapitulaciji Port Arturja povišan na čast majorja ali pomorskega kapitana I. razreda.

Izpremembo uradniškega pokojniškega zakona pripravljajo v ministerstvu. Konceptno uradništvo in

uradništvo z akademskimi študijami bo dobilo polno pokojnino s 35. službenim letom.

Nove vseučilišne zgradbe v Pragi. — Iz Prage javljajo, da je tamonjske namestništvo dobilo nalog, naj kupi stavbinski prostor za zgradbo poslopij obeh vseučilišč, češkega in nemškega.

Smrt v tujini. — Iz Aleksandrije poročajo: Ta teden sta umrla izmed naše naselbine: Franc Brešar iz Ljubljane in Marija Premrou iz Gorice. Oba sta bila previdena.

Dr. Körber — časnikar. — Društvo nemških časnikarjev „Concordia“ si je izvolilo bivšega ministrskega predsednika za svojega častnega člana ter mu slovesno izročilo diplomu.

Za mednarodno razstavo v Milanu. — V zadnjih dneh so se v ministerstvu za trgovino vršile razprave glede udeležitve na mednarodni razstavi, ki bo v bodočem letu v Milanu. Z ozirom na zanimanje avstrijskih industrijalcev za milansko razstavo, je vlada sklenila, da se razstave oficijelno udeleži ter da bo ustavnim potom predlagala v to svrhu znatno državno podporo.

Nemški cesar — doktor. — Vseučilišče v Pennsylvaniji je podelilo cesarju Viljemu in predsedniku Rooseveltu doktorsko čast.

Davek z ozirom na narodnost. — Po uradni statistiki pripada davka na vsakega Čeha primeroma na leto 57 K, Nemca 53, Slovence 34, Poljaka 25, Rusina 20 K. Tako piše neki češki list. Če bi se tudi pravice tako delile, bi bil pač najprej mir v državi.

Podgane snedle 100.000 kron. — V Parizu sta hranila mož in žena vrednostne papirje. Ko sta hotela odstriči odrezke, da potegneta obresti, sta našla le majhne koščke, zgrizene od podgan. Papirji so bili vredni 100.000 K.

Kaj stori ena črka! — O carici udovi, katera je v Rusiji jako priljubljena, se pripoveduje sledeča dogodka: Nekoč je naletela carica svojega soproga v njegovi pisarni, kjer je izvrševal svoje ukaze. Na mizi je ležal odlok, namenjen nekemu političnemu zločinu: „Milost ni došla, prognanstvo v Sibirijo!“ Carica to čita, obrne se k soprogu-carju, sklone roki in prosi, da sme ona popraviti rokopolis le z eno besedo. Car ji to dovoli, ona prečita črko „ni“, dostavi pa zatem „nič“, tako da se je sedaj ukaz glasil: „Milost došla, nič prognanstva v Sibirijo!“ In tako se je tudi zgodilo.

Loterijske številke.

25. februarja.

Dunaj	55	78	32	73	88
Gradec	48	82	40	77	4

izvirni okus kave dosežeta s primestanjem

Vydrave žitne kave

POSKUSITE! Vzorac dragovoljno.
Poslana 5 kg. pošiljka 4 K 50 h franco.

„DOMAČI PRIJATELJ“

izvirni okus kave dosežeta s primestanjem

Vydrave žitne kave Praga-VIII.

Anton Fon,
klobučar in gostilničar,
Semeniška ulica št. 6,
ima bogato zalogo raznovrstnih
klobukov
ter toči v svoji krčmi
pristna domača vina
in postreže tudi z jako ukusnimi
jedili.

Rojaki! Spominjajte se o vsaki
priliki „Šolskega doma“.

Wittmann

Feliciental, p. Tucha
cholka v Galiciji,
spričuje, da je njegova
soproga obolevala od težke
bolezni vsed rabe

železnatega vina

G. Piccoli-ja,

dvornega založnika Nj. Svetosti in
le atja v Ljubljani.

Pollitrska steklenica stane 2 K in se vna-
nja naročila izvršujejo z obratno pošto.

Ivan Bednařik

priporoča svojo

knjigoveznico

v Gorici

ulica Vetturini št. 3.

MÈD

zajamčeno-pristen

seprodaja na drobno v svečarni

J. KOPAC

Gorica, ulica Sv. Antona št. 7

po sledečih cenah:

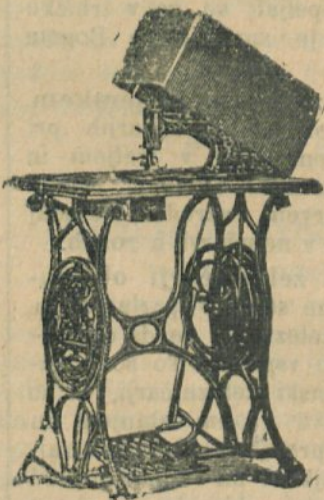
Med izpihani pomladanski beli kg K	1:20
„ jesenski „	1:20
„ v satju „	1:—
„ cejen „	1:—
„ za pisanje čebel „	1:20

Na debelo po znanih cenah.

Fani Drašček,

zaloga šivalnih strojev

Gorica, Stolna ulica hiš. št. 2.

Prodaja
stroje tudi
na teden-
ske ali
mesečne
oboroke.
Stroji so
iz prvih
tovarn ter
najboljše,
kakovosti.
Priporoča
se slav.
občinstvu.

Rojaki!

kupujte narodni kolek!

UČENCA

sprejme „Narodna Tiskarna“.

Učni pogoji se izvedo istotam.

Neverjetno nizka cena!

500 kom. za samih glđ. 1:85

1 krasna garant. dobrodoča ura s 36 urnim
tekom in pozlačeno verižico; 1 kravatna igla z
briljanti Simili; 1 v ognjupozlačen prstan z imi-
tiranim kamnom za gospode ali dame; 1 krasna
garnitura obstoječa iz zapestnih, ovratnih in na-
prsnih gumbov iz gar. 8% zlata Double; 6 pristnih
platnenih žepnih robcev; 1 eleg. žepna pisalna
priprava iz niklja; 1 toaletni etu z ogledalom in
finim glavnikom; 1 toaletno dobro dišeče milo;
1 fino vezan notic; 12 umetnih razglednic slavni-
h mož zadnjega stoletja; 72 angleških peres in še
395 raznih domačih koristnih predmetov. Vse
skupaj z uro, katera je sama toliko vredna stane
samo glđ. 1:85. Pošilje po povzetju ali predpla-
čilu eksportna hiša

H. Spingarn Krakovo št. 258.

Pri naročbi dveh zavojev, darujem en
krasen žepni nož z dvema rezali. Pri naročbi
več kot zavojev, darujem vsakemu zavoju tak
nož. — Za kar ne ugaja se denar vrne takoj.

Anton Ivanov Pečenko, Gorica

Velika zaloga

pristnih belih in črnih vin
iz lastnih in drugih prizna-
nih vinogradov.

Dostavlja na dom in razpo-
šilja po železnici na vse kraje
avstro-ogerske monarhije vsod-
nih od 56 l naprej. Na zahtevo
pošilja tudi vzorce.

Zaloga piva

„Delniške družbe združenih
pivovarjev Zalec-Laški Trg
in plsenjskega piva „pra-
zdnoj“ iz sloveče češke „Me-
šanske pivovarne“.

Zaloga ledu, katerega se od-
daja le na debelo od 100 kg. napej.

Cene zmerne. Postrežba poštena in točna.

**Ferratin in
Ferratose**

(tekoči Ferratin)
najboljše krepilo

pri
**malokrvnosti
in bledici,**

od zdravnikov najtop-
leje priporočeno. Fer-
ratin je v zvezi z be-
lijakom, sestavljen že-
leznat hranilni preparat.

**Povečuje tek in
sposobuje prebavo.**

Nenavadni uspehi
opisani v lekarnah
**C. F. Boehringer
und Söhne
Mannheim - Walldorf.**

Samo enkrat poskusi

naj vsakdo kupiti svoje potrebščine pri trvdki

J. Zornik, Gorica, Gosposka ulica 7,

in nikdar več ne bode iskal drugod boljšega,
lepšega in kakovosti primerno cenega blaga,
kakor se tu dobi.

Došle so uže zadnje novosti modnega
blaga za

**jesensko in zimsko sezono
v nedosegljivi izberi**

kakor: krasni okraski za obleke najnovejše
mode, čipke, ovratniki iz čipk, bordure, svile,
pasovi itd. Raznovrstno belo in Jaeger-perilo,
rokavice usnjate in cvrtnate, nogavice, krasne
ovratnice, hlačniki, žepne rute, solnčniki, de-
žniki, moderci, predpasniki, domači čevlji itd.
Zaloga je preskrbljena z vsemi potrebščinami
za g. šivilje in krojače, kakor, igle, cvrtn,
svile, fodre, gumbe, trakove itd. Raznovrstno
blago za vezenje itd.

Sprejema

hranilne vloge

katere obrestuje po
4 1/2% polumesečno; ne-
vzdignene obrestipripi-
suje konec leta k glav-
nici. Rentni davek pla-
čuje posojilnica sama.

Posojila

udom na osebni kredit po
6% in na vknjižbo po 5 1/2%

„Centralna posojilnica“

registrovana zadruga z omejeno zavezo,

Gorica, ulica Vetturini 9.

C. kr. poštnohranilnični konto N. 851.292.

Sprejema

nove člane

z glavnimi in opravi-
lnimi deleži. Glavni de-
leži po 200 K, opravični
po 2 K. Otvarja članom
tekoče račune, katere
obrestuje po dogovoru.

Uradne ure

vsak dan od 8. ure zjutraj
pa do 1. ure popoldne.